

Fill i germà d'advocats, en Lluís Granados Montal, de Barcelona, va mostrar ja des de jovenet una inclinació cap als estudis de dret. En Lluís reconeix que el fet d'haver-lo viscut tan de prop el va ajudar a decidir-se.

Actualment, treballa en el despatx que havia estat del seu pare Enric Granados Jarque: "Ell era més generalista que jo que, tot i que no vull deixar de tenir aquesta visió global de l'advocacia, també és cert que tracto sobretot temes de dret civil i mercantil. Penso que és important conèixer una mica de tot, però de la mateixa manera que ho és saber col·laborar amb altres companys en les qüestions que se t'escapen." Del que es tracta, en definitiva, és de ser sempre molt conscient que el primer són els interessos del client: "Si, per exemple, em ve una persona amb un problema en dret laboral que jo no li puc resoldre, l'enviaré al professional que em sembli més adequat per portar-li el cas. Aquest és un sistema de despatx petit, que juga amb la possibilitat de donar un servei integral, també de les branques en què jo no estic especialitzat." Pel que fa al dret mercantil, molt relacionat amb l'àmbit de la indústria i el comerç, el nostre lletrat destaca la seva feina en l'assessorament: "És fonamental un bon assessorament legal per a tot tipus d'empreses i de societats, ja siguin anònimes, limitades, o de qualsevol altra mena. Treballo sovint en els conflictes que es donen entre accionistes, i també en gran mesura en problemes de contractació i relacions comercials." El que és pròpiament civil té molt més a veure amb donar solucions a persones individuals: "En aquest espai tenen cabuda des de les herències fins als contractes relacionats amb la compravenda d'habitatges, els arrendaments, la construcció o altres qüestions."

Massa vegades la gent es decideix a consultar un advocat quan el conflicte ha entrat ja en una etapa de difícil resolució: "Els professionals ens trobem amb molts casos que provenen d'una mala lectura de la lletra petita d'un document que s'ha signat sense un assessorament previ. Encara no som prou conscients de la necessitat de fer el que s'anomena advocacia preventiva." I segueix: "Cal que la societat entengui que és millor anar a veure un lletrat abans que després, perquè si hi vas abans segurament podràs solucionar el problema, i si hi vas després potser també, però et costarà molt més temps, diners i sofriment." Pel que fa a aquest tema, afegeix: "Felip Portabella, un advocat brillant que va morir massa jove, deia que un advocat que porta plets, que sap com funcionen i quins problemes hi surten, per força ha de saber fer uns bons contractes. Amb això volia dir que sabia resoldre abans el que es podia plantejar i que, per tant, en aquest sentit era una persona preparada."

En Lluís va aprendre molt del seu pare, a qui considera el seu gran mestre en tots els aspectes: "Vaig fer la passantia amb ell, i va ser una experiència fantàstica, perquè vaig aprendre-hi molt. Hi ha una qüestió important en aquest tema, i és que a la facultat pots aprendre què és el dret civil, o el mercantil, i també el processal, però per dominar aquest darrer necessites entrar en contacte amb el món real dels jutjats. El meu pare em va donar l'oportunitat d'aprendre amb la pràctica, que penso que és la millor manera de fer-ho." El

seu primer judici a l'audiència provincial, li va arribar també de la mà del seu progenitor: "Era un assumpte petit, però força difícil, me'l vaig estudiar molt bé i vaig entrar a la sala amb la lliçó ben apresada. Encara ara i amb catorze anys d'exercici que em proporcionen un bagatge en tot tipus de casos, considero que la preparació és fonamental per treballar amb la professionalitat que els clients es mereixen." De l'època d'estudiant a la facultat recorda també professors com Pérez Vitoria, Majem, Carreras o Rivero, de tots els quals té molt bon record, així com d'altres catedràtics, com Córdoba, amb qui ha tingut l'oportunitat de col·laborar professionalment.

La importància de trepitjar els jutjats i de saber-s'hi moure és una altra de les coses que aquest barceloní recorda haver après del seu pare: "Sempre vaig a totes les diligències, des del principi fins al final. Quan portes un cas has de pensar-hi molt, estudiar-lo a fons, tancar-te al despatx a fer els escrits i les reunions que siguin necessaris, però després has d'estar en contacte amb el procurador i anar al jutjat per seguir l'assumpte, que és on realment es resol." Això, de ben segur, els clients ho agraeixen, perquè se senten ben atesos per l'advocat que han escollit per defensar aquell conflicte que tanta angoixa els causa. Continuant en l'àmbit dels jutjats, en Lluís explica: "Pel tipus de feina que tinc, porto bastants plets, i crec que, tot i que et fa patir molt, aquesta és una feina molt atractiva. És una satisfacció molt gran que tot surti com volies i que aquella preparació i estudi donin els seus fruits." Tanmateix, també és per a ell un plaer poder estalviar el contenciós al seu patrocinat: "Trobar una bona solució per a tothom, tant per al teu client com per al de la part contrària, et produeix una sensació molt agradable. És la millor solució. Aconseguir resoldre el problema d'una persona és molt gratificant." Estalviar-se anar a judici és doncs una bona forma de donar solució a un conflicte, però no sempre és possible. "En aquest cas, em considero un lluitador nat."

El contacte amb el client és una de les principals prioritats del nostre personatge: "És important recordar que si aquest no hi és no hi ha assumpte, i que tan dolent és aquell que et telefona cada cinc minuts com el que no et diu res i ho deixa tot a les teves mans. Crec que la relació personal amb el client és molt important." I continua: "A part de la relació amb els particulars que em vénen a demanar ajuda, també en tinc amb altres companys advocats. Això passa perquè tinc clients, generalment empreses, que em porten els casos a través del seu advocat, cosa que facilita molt el tracte."

A l'hora de definir què és el dret, en Lluís Granados respon amb seguretat: "És sentit comú, però no solament això, s'ha de basar també en moltes altres coses." I segueix, parlant-nos de la justícia: "Per a mi és un valor fonamental de regulació de la convivència de la societat. Es tracta d'unes regles que tothom ha d'acceptar perquè creu que són acceptables." Aquesta és la idea que té aquest jove de la professió que ha heretat i que ha sabut continuar amb gran dignitat, perquè sap que només treballant i fent la feina ben feta aconsegueix fer realitat la vocació de servei que des de petit ha tingut present. Parlar amb ell ha estat, per a nosaltres, un veritable plaer, i l'hi agraim.

“És important conèixer una mica de tot, de la mateixa manera que ho és saber col·laborar amb altres companys en les qüestions que se t’escapen”

Lluís Granados - Barcelona (Barcelonès)